

OFIARNICTWO (3) *sb n*

Zawsze -ff-.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ofiara oraz -o); a jasne.

sg [N ofiarnictwo.] ∅ A ofiarnictwo (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Urząd, godność kapłańska; sacerdotium PolAnt (3) :

a. *W judaizmie Starego Testamentu (2) : ponieważ to Krześcijanie y Żydowie zachowują/ iż oznajmują imioná tych ktore ná Offiárnictwo obierają [in praedicandis sacerdotibus, qui ordinandi sunt]. ModrzBaz 46.*

[W połączeniu szeregowym: BudArt T8; Iuż fie wyżey z Piłmá świętego pokazało/ że obrzezanie/ offiárnictwo y offiáry nie wstały/ chyba iych zwierzchne znáki te wstały BudUrząd 86.]

Szereg: »i ofiarnictwo i krolestwo« (1): Ták mowi Adonái Iehowá/ odyimę czapkę/ á wezmę koronę (marg) Albo/ wieniec/ rozumiey krolewki/ á przez czapkę/ rozumiej czapkę naywyższego offiárniká/ iákoby rzekl/ wniwecz obrocę y offiárnictwo/ y krolestwo. (-) BudBib 21/31. [Ponadto w połączeniu szeregowym.]

b. *O roli i powołaniu Chrystusa (1) : Lecż ten przeto (iż) trwa ná wieki/ nie odmienne ma offiárnictwo [sempiternum habet sacerdotium]. BudNT Hebr 7/12[24].*

Synonimy: duchowieństwo, kapłaństwo.

Cf OFIAROWNICTWO

AŻ